

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

27

YASAMA YILI

3

SIRA SAYISI: 134

Tekirdağ Milletvekili Mustafa Şentop'un Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Ruanda Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun Teklifi (2/1944) ve Dışişleri Komisyonu Raporu

Not: Bu Sıra Sayısına; elektronik ortamda

“http://www.tbmm.gov.tr/develop/owa/sirasayi_sd.sorgu_baslangic” internet adresindeki sorgu sayfası üzerinden erişilebilmektedir.

Kanunlar ve Kararlar Başkanlığı

İÇİNDEKİLER

Sayfa

• 2/1944 Esas Numaralı Teklifin

- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	4
- Genel Gerekçesi	4
• Cumhurbaşkanlığı Tezkeresi	5
• Dışişleri Komisyonu Raporu	6
• Teklif Metni	8
• Dışişleri Komisyonunun Kabul Ettiği Metin	8
• Anlaşma Metni	9

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Gelen Kâğıtlar Listesi'nde yayımlanan 470721 evrak numaralı "Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Ruanda Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması"nın onaylanmasının uygun bulunduğu dair kanun teklifi ve gerekçesi ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

22.05.2019

Mustafa Şentop

Tekirdağ

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (2/1944)	
ESAS	Dışişleri Komisyonu
TALİ	Plan ve Bütçe Komisyonu

GENEL GEREKÇE

"Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Ruanda Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması" 1 Aralık 2018 tarihinde Buenos Aires'te imzalanmıştır.

Söz konusu Anlaşma ile mükelleflerin aynı gelir üzerinden iki devlette birden vergilendirilmesinin (çifte vergilendirme) önlenmesi amaçlanmaktadır. Bu amacı sağlamak üzere vergileme hakkı, muhtelif gelir unsurları itibarıyla mukim olunan veya kaynak devletlerden birine bırakılmakta veya bu mümkün olmazsa iki devlet arasında paylaşılır. İki devletin de vergileme hakkının bulunduğu durumlarda ortaya çıkan çifte vergilendirme sorunu ise mahsup yöntemi uygulanmak suretiyle çözülmektedir. Çifte vergilendirmenin âkit devletlerde önlenmesi ile Ruandalı yatırımcılar için Türkiye, Türk yatırımcılar için ise Ruanda daha cazip hale getirilmektedir.

Anlaşmada, âkit devletlerden birinde yatırım yapan, teknoloji veya hizmet sunan diğer devlet mukimlerinin, o devletin mukimlerine göre daha ağır vergilendirilmesine engel olan hükümler de bulunmaktadır.

Anlaşma, yürürlüğe girdiği tarihten itibaren beş yıllık bir süre içinde feshedilemediğinden, teşebbüslere risk almadan önce ileride karşılımları çıkabilecek her türlü vergisel mükellefiyeti önceden hesaplayabilme imkânı sağlanmıştır.

Diğer taraftan, Anlaşma ile iki ülke vergi idareleri arasında vergi kayıp ve kaçığının önlenmesi amacıyla OECD standartlarına uygun bilgi değişimi yapılması imkânı tanınmakta ve Anlaşma kapsamındaki vergi ve kişilerle sınırlı olmaksızın âkit devletlerin kamu alacaklarının tahsilatında yardımlaşmaları öngörülmektedir.

T.C.

Cumhurbaşkanlığı

Sayı: 68244839-599-81639

9 Mayıs 2019

Konu: Anlaşma

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

1 Aralık 2018 tarihinde Buenos Aires’te imzalanan “Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Ruanda Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması”nı Anayasanın 90 ıncı maddesi gereğince onaylanması uygun bulunmak üzere ilişikte bilgilerinize sunarım

Recep Tayyip ERDOĞAN

Cumhurbaşkanı

Dışişleri Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Dışişleri Komisyonu

15/11/2019

Esas No: 2/1944

Karar No: 100

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Cumhurbaşkanlığınca 10/5/2019 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan “Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Ruanda Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması”, 22/5/2019 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı Tekirdağ Milletvekili Mustafa Şentop imzasıyla “Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Ruanda Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Teklifi” olarak Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulmuştur. 31/5/2019 tarihinde esas komisyon olarak Komisyonumuza, tali komisyon olarak Plan ve Bütçe Komisyonuna havale edilen 2/1944 esas numaralı Kanun Teklifi, Komisyonumuzun 27’nci Yasama Dönemi 13/11/2019 tarihli 14’üncü toplantısında Dışişleri Bakanlığı ve Gelir İdaresi Başkanlığı yetkililerinin de katılımlarıyla görüşülmüştür.

Komisyonumuza havale edilen metinler incelendiğinde Teklif ile; mükelleflerin aynı gelir üzerinden iki devlette birden vergilendirilmesinin (çifte vergilendirme) önlenmesine; âkit devletlerden birinde yatırım yapan, teknoloji veya hizmet sunan diğer devlet mukimlerinin, o devletin mukimlerine göre daha ağır vergilendirilmesinin engellenmesine; iki ülke arasında vergi kayıp ve kaçığının önlenmesi amacıyla OECD standartlarına uygun bilgi değişimi yapılmasına; Anlaşma kapsamındaki vergi ve kişilerle sınırlı olmaksızın âkit devletlerin kamu alacaklarının tahsilatında yardımlaşmalarına yönelik imzalanan Anlaşmanın onaylanmasının uygun bulunmasının amaçlandığı görülmektedir.

Komisyonumuzda Teklifin tümü üzerinde yapılan görüşmelerde;

1994 yılında Tutsilere yönelik soykırımdan bu yana aradan geçen yirmi beş yılda ekonomik ve sosyal kalkınma bakımından etkileyici bir performans gösteren Ruanda’nın Afrika ortaklık politikamızda önemli bir ülke olduğu,

İş birliğimizin geliştirilmesi amacıyla 2002 yılında 8 bin dolar düzeylerinde olan ticaret hacmimizin 26 milyon dolarlar seviyelerine getirildiği, fakat bu miktarın iki ülke arasındaki potansiyele göre yeterli olmadığı, bu anlamda Ruanda’nın da bölgesindeki etkin ve istikrarlı konumunu; refah ve kalkınma anlamında elde ettiği seviyeyi Türkiye olarak desteklemek istediğimiz, her iki devlette de buna ilişkin iradenin mevcut olduğu,

Türk iş insanlarının Ruanda’da yürütmekte olduğu başarılı projelerin devam ettiği, Türk Hava Yolları’nın Kigali’ye haftada 7 kez uçmasının bu anlamda hedeflerimize önemli bir katkı sağladığı, iş insanlarımızın Ruanda’ya ilgisinin de arttığını görmekten memnuniyet duyduğumuz, son üç yılda Türk şirketlerinin Ruanda’daki yatırımlarının 400 milyon doları aştığı, Ruanda Kalkınma Kurulu sayılarına göre, son beş yıldır Ruanda’ya yapılan tüm yabancı yatırımın yüzde 13’ünden fazla bir bölümünü Türk iş insanlarının oluşturduğu,

Ülkemiz açısından Ruanda’nın aynı zamanda Orta Afrika Bölgesi’ne açılan kapı olarak görüldüğü Türkiye’nin ve Türk iş insanının Ruanda’ya olan ilgisinin Ruanda tarafında da karşılık bulduğu, bu anlamda bütün bu iradelerin hukuki zeminde de güçlendirilmesi adına Aralık 2018’de imzalanan Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasının yatırımcılarımıza önemli bir fırsat ve teşvik sunduğu,

İfade edilmiştir.

Teklifin tümü üzerindeki görüşmelerin ardından Teklif ve gerekçesi Komisyonumuzca benimsenerek oy birliği ile maddelerin görüşülmesine geçilmiştir.

Teklifin 1'inci, 2'nci ve 3'üncü maddeleri ile tümü aynen ve oy birliği ile kabul edilmiştir.

Komisyon üyelerinden Bursa Milletvekili Atilla Ödünç, Karabük Milletvekili Niyazi Güneş, Gaziantep Milletvekili Ali Şahin ve İstanbul Milletvekili Ahmet Hamdi Çamlı Teklif ile ilgili özel sözcü seçilmişlerdir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Kâtip
<i>Volkan Bozkır</i>	<i>Ahmet Yıldız</i>	<i>Ceyda Bölünmez Çankırı</i>
İstanbul	Denizli	İzmir
Üye	Üye	Üye
<i>Tulay Hatunoğulları Oruç</i>	<i>Asuman Erdoğan</i>	<i>Mustafa Canbey</i>
Adana	Ankara	Balıkesir
Üye	Üye	Üye
<i>Atilla Ödünç</i>	<i>Utku Çakırözer</i>	<i>Ali Şahin</i>
Bursa	Eskişehir	Gaziantep
(Bu raporun özel sözcüsü)		(Bu raporun özel sözcüsü)
Üye	Üye	Üye
<i>Ahmet Hamdi Çamlı</i>	<i>Yunus Emre</i>	<i>Ümit Özdağ</i>
İstanbul	İstanbul	İstanbul
(Bu raporun özel sözcüsü)		
Üye	Üye	
<i>Serpil Kemalbay Pekgözegü</i>	<i>Niyazi Güneş</i>	
İzmir	Karabük	
	(Bu raporun özel sözcüsü)	

TEKİRDAĞ MİLLETVEKİLİ MUSTAFA ŞENTOP'UN
TEKLİFİ

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ İLE
RUANDA CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ ARASINDA
GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE
ÇİFTE VERGİLENDİRMİYİ ÖNLEME VE
VERGİ KAÇAKÇILIĞINA ENGEL OLMA
ANLAŞMASININ ONAYLANMASININ UYGUN
BULUNDUĞUNA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- (1) 1 Aralık 2018 tarihinde Buenos Aires'te imzalanan "Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Ruanda Cumhuriyeti Hükümeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması"nın onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- (1) Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

DIŞİŞLERİ KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ
METİN

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ İLE
RUANDA CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ ARASINDA
GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE
ÇİFTE VERGİLENDİRMİYİ ÖNLEME VE
VERGİ KAÇAKÇILIĞINA ENGEL OLMA
ANLAŞMASININ ONAYLANMASININ UYGUN
BULUNDUĞUNA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- Teklifin 1'inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2- Teklifin 2'nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3- Teklifin 3'üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
İLE
RUANDA CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
ARASINDA
GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE
ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME
VE
VERGİ KAÇAKÇILIĞINA ENGEL OLMA
ANLAŞMASI

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Ruanda Cumhuriyeti Hükümeti,

Ekonomik ilişkilerini daha fazla geliştirmek ve vergi konularında işbirliklerini artırmak isteğiyle,

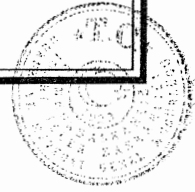
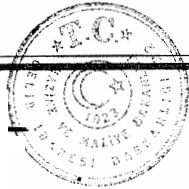
Vergi kaçakçılığı veya vergiden kaçınma yoluyla (üçüncü Devletlerin mükimlerinin dolaylı menfaatleri için bu Anlaşmada sağlanan kolaylıkları elde etmeyi amaçlayan anlaşma seçme (treaty-shopping) ayarlamaları da dâhil) vergilendirmeme veya düşük vergilendirme olanağı yaratmadan gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleme anlaşması akdetme amacıyla,

AŞAĞIDAKİ ŞEKİLDE ANLAŞMIŞLARDIR:

Madde 1
KAPSANAN KİŞİLER

1. Bu Anlaşma, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

2. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, Akit Devletlerden herhangi birinin vergi kanunlarına göre mali açıdan tamamen veya kısmen şeffaf olarak değerlendirilen bir kuruluş veya düzenleme tarafından veya bu kuruluş veya düzenleme aracılığıyla elde edilen gelir, ancak bir Akit Devletin vergilendirme amaçları için o Akit Devletin bir mükiminin geliri olarak kabul edildiği sürece, Akit Devletin bir mükiminin geliri olarak değerlendirilecektir. Bu fıkranın hükümleri, hiçbir surette bir Akit Devletin, kendi mükimlerini vergilendirme hakkını etkileyecek şekilde yorumlanmayacaktır.

Madde 2
KAPSANAN VERGİLER

1. Bu Anlaşma, ne şekilde alındığına bakılmaksızın bir Akit Devlet veya politik alt bölümleri ya da mahalli idareleri adına gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

2. Menkul veya gayrimenkul varlıkların devrinden doğan kazançlara uygulanan vergiler ve bunun yanı sıra teşebbüsler tarafından ödenen ücret ya da maaşların toplam tutarı üzerinden alınan vergiler dâhil olmak üzere, toplam gelir veya gelirin unsurları üzerinden alınan tüm vergiler, gelir üzerinden alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

3. Anlaşmanın uygulanacağı mevcut vergiler:

(a) Ruanda'da:

(i) Gelir Vergisi;

(ii) Kurumlar Vergisi;

(iii) Gayrimenkul Varlıkların Kiralanmasından alınan Vergi ve

(iv) Stopaj Vergileri;

(bundan böyle "Ruanda vergisi" olarak bahsedilecektir);

(b) Türkiye'de:

(i) gelir vergisi; ve

(ii) kurumlar vergisi;

(bundan böyle "Türk vergisi" olarak bahsedilecektir).

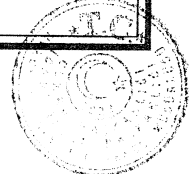
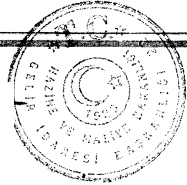
4. Anlaşma aynı zamanda, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilave olarak veya onların yerine alınan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilere de uygulanacaktır. Akit Devletlerin yetkili makamları, ilgili vergi mevzuatlarında yapılan önemli değişiklikleri birbirlerine bildireceklerdir.

Madde 3
GENEL TANIMLAR

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, metin aksini gerektirmedikçe:

(a) "Ruanda" terimi, Ruanda Cumhuriyeti Hükümetini ifade eder ve coğrafi anlamda kullanıldığında, Ruanda'nın uluslararası hukuka uygun olarak egemen hak veya yetkileri kullanabileceği tüm ülke topraklarını, gölleri ve göllerdeki diğer herhangi bir alanı ve hava sahasını kapsar;

(b) "Türkiye" terimi, kara ülkesini, iç sularını, karasularını ve bunların üzerindeki hava sahasını, bunun yanı sıra canlı veya cansız doğal kaynakların aranması, işletilmesi ve korunması amacıyla Türkiye'nin uluslararası hukuka uygun olarak üzerinde egemen hak veya yetkilere sahip olduğu deniz alanlarını ifade eder;

(c) "bir Akit Devlet" ve "diğer Akit Devlet" terimleri, metnin gereğine göre Ruanda veya Türkiye anlamına gelir;

(d) "kişi" terimi, bir gerçek kişiyi, bir şirketi ve kişilerin oluşturduğu diğer herhangi bir kuruluşu kapsar;

(e) "şirket" terimi, herhangi bir kurum veya vergileme yönünden kurum olarak muamele gören herhangi bir kuruluş anlamına gelir;

(f) "bir Akit Devlet teşebbüsü" ve "diğer Akit Devlet teşebbüsü" terimleri sırasıyla, bir Akit Devletin mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs ve diğer Akit Devletin mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs anlamına gelir;

(g) "vergi" terimi, bu Anlaşmanın 2 nci maddesinde kapsanan herhangi bir vergi anlamına gelir;

(h) "uluslararası trafik" terimi, yalnızca diğer Akit Devletin sınırları içinde bulunan yerler arasında yapılan uçak veya demiryolu veya karayolu nakil vasıtası işletmeciliği hariç olmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsü tarafından uçak veya demiryolu veya karayolu nakil vasıtası işletilerek yapılan her türlü taşımacılığı ifade eder;

(i) "yetkili makam" terimi:

(i) Ruanda'da, Maliye'den sorumlu Bakanı veya onun yetkili temsilcisini,

(ii) Türkiye'de, Hazine ve Maliye Bakanını veya onun yetkili temsilcisini;

ifade eder;

(j) "vatandaş" terimi:

(i) bir Akit Devletin vatandaşlığına sahip herhangi bir gerçek kişiyi; ve

(ii) bir Akit Devlette yürürlükte olan mevzuata göre statü kazanan herhangi bir tüzel kişiyi, ortaklığı veya birliği

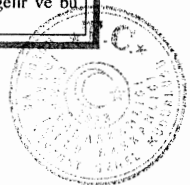
ifade eder;

(k) "kuruluş yeri" terimi, bir şirketin, duruma göre Türk mevzuatı veya Ruanda mevzuatı uyarınca tescil edildiği yeri ifade eder.

2. Anlaşmanın hükümlerinin bir Akit Devlet tarafından herhangi bir tarihte uygulanması bakımından, Anlaşmada tanımlanmamış herhangi bir terim, metin aksini gerektirmedikçe, Anlaşmanın uygulandığı vergilerin amaçları bakımından, o tarihte bu Devletin mevzuatında sahip olduğu anlamı taşıyacak ve bu Devletin yürürlükteki vergi mevzuatında yer alan herhangi bir anlam, bu Devletin diğer mevzuatında bu terime verilen anlama göre üstünlük taşıyacaktır.

Madde 4 MUKİM

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, "bir Akit Devletin mukimi" terimi, o Devletin mevzuatı gereğince ev, ikametgâh, kuruluş yeri, kanuni merkez, yönetim yeri veya benzer yapıda diğer herhangi bir ölçüt nedeniyle burada vergiye tabi olan herhangi bir kişi anlamına gelir ve bu

Devleti, herhangi bir politik alt bölümünü veya mahalli idaresini de kapsar. Ancak bu terim, yalnızca o Devletteki kaynaklardan elde edilen gelir nedeniyle o Devlette vergiye tabi tutulan herhangi bir kişiyi kapsamaz.

2. 1 inci fıkraya hükümleri dolayısıyla bir gerçek kişi her iki Akit Devletin de mukimi olduğunda, bu gerçek kişinin durumu aşağıdaki şekilde belirlenecektir:

(a) bu gerçek kişi, yalnızca daimi olarak kalabileceği bir evin bulunduğu Akit Devletin mukimi kabul edilecektir; eğer bu gerçek kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir evi varsa, bu gerçek kişi, yalnızca kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu (hayati menfaatlerinin merkezi olan) Devletin bir mukimi kabul edilecektir;

(b) eğer (a) bendi hükümlerine göre mukimlik belirlenemez ise veya gerçek kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir evi yoksa, bu gerçek kişi yalnızca kalmayı adet edindiği evin bulunduğu Devletin bir mukimi kabul edilecektir;

(c) eğer gerçek kişinin her iki Devlette de kalmayı adet edindiği bir ev varsa veya her iki Devlette de böyle bir ev yoksa, bu gerçek kişi yalnızca vatandaşı olduğu Devletin mukimi kabul edilecektir;

(d) eğer gerçek kişi her iki Devletin de vatandaşıysa veya her iki Devletin de vatandaşı değilse, Akit Devletlerin yetkili makamları sorunu karşılıklı anlaşmayla çözeceklerdir.

3. Gerçek kişi dışındaki bir kişi, 1 inci fıkraya hükümleri dolayısıyla her iki Akit Devletin de mukimi olduğunda, Akit Devletlerin yetkili makamları, söz konusu kişinin, Anlaşmanın amaçları bakımından hangi Akit Devletin mukimi olarak kabul edileceğini etkin yönetim yeri, kurulduğu yer veya başka şekilde oluşturulduğu yer ve diğer ilgili etmenleri dikkate alarak, karşılıklı anlaşma yoluyla belirlemek için çaba göstereceklerdir. Bu tür bir anlaşmaya varılamaması durumunda, bu kişi, Akit Devletlerin yetkili makamları tarafından uzlaşılabilir durum ve usuller hariç olmak üzere, bu Anlaşma ile sağlanan vergi indirimi veya muafiyetlerine hak kazanamayacaktır.

Madde 5 İŞ YERİ

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından "iş yeri" terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

2. "İş yeri" terimi özellikle şunları kapsamına alır:

(a) yönetim yeri;

(b) şube;

(c) büro;

(d) fabrika;

(e) atölye;

(f) maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı veya işletildiği diğer herhangi bir yer;

(g) çiftlik, tarla veya tarım, ormancılık ya da ilgili faaliyetlerin yürütüldüğü diğer bir yer.

3. "İş yeri" teriminin aşağıdakileri kapsadığı kabul edilecektir:

(a) 9 ayı aşan bir süre devam eden bir inşaat şantiyesi, yapım, montaj veya kurma projesi veya bu şantiye ve projeye ilgili herhang: bir gözetim faaliyeti;

(b) bir teşebbüs tarafından, çalışanları veya teşebbüs tarafından bu amaçla görevlendirilen diğer personel aracılığıyla bir Akit Devlette ifa edilen ve ilgili mali yılda başlayan veya biten herhangi bir on iki aylık dönemde toplam 183 günü aşan bir süre veya sürelerde devam eden (ayrı veya bağlı proje için) danışmanlık hizmetleri dahil, hizmet tedarikleri;

(c) en az 183 günlük bir süre devam etmesi koşuluyla doğal kaynakların aranmasında kullanılan tesisat veya yapı.

4. Bu maddenin daha önceki hükümleri ile bağlı kalınmaksızın, "iş yeri" teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir:

(a) tesislerin, teşebbüse ait malların veya ticari eşyanın yalnızca depolanması veya teşhiri amacıyla kullanılması;

(b) teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının, yalnızca depolama veya teşhir amacıyla elde tutulması;

(c) teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının, yalnızca bir başka teşebbüs tarafından işletilmesi amacıyla elde tutulması;

(d) işe ilişkin sabit bir yerin, yalnızca teşebbüse mal veya ticari eşya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması;

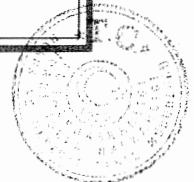
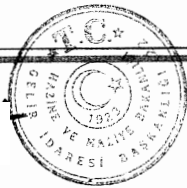
(e) işe ilişkin sabit bir yerin, teşebbüs için yalnızca hazırlayıcı veya yardımcı karakter taşıyan diğer herhangi bir işin yürütülmesi amacıyla elde tutulması;

(f) işe ilişkin sabit bir yerin, yalnızca (a) ile (e) bentlerinde bahsedilen faaliyetlerin herhangi bir birleşimini icra etmek için elde tutulması; ancak işe ilişkin sabit yerde bu bileşimden kaynaklanan faaliyetler bütünüünün hazırlayıcı veya yardımcı nitelikte olması şarttır.

5. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, bir kişi -7 nci fıkranın uygulanacağı bağımsız nitelikteki bir acente dışında- bir Akit Devlette, bir teşebbüs adına hareket eder ve o teşebbüs adına sözleşme akdetme yetkisine sahip olup, bu yetkisini mutaden kullanırsa, bu kişinin faaliyetleri, 4 üncü fıkrada bahsedilen ve anılan fıkra hükümlerine göre işe ilişkin sabit bir yer aracılığıyla yürütüldüğünde bu sabit yere iş yeri mahiyeti kazandırmayan faaliyetler ile sınırlı olmadıkça, bu teşebbüs, bu Devlette, söz konusu kişinin teşebbüs için gerçekleştirdiği her türlü faaliyet dolayısıyla bir iş yerine sahip kabul edilecektir.

6. Bu maddenin daha önceki hükümleri ile bağlı kalınmaksızın, bir Akit Devletin sigortacılık teşebbüsü, reasürans hariç, 7 nci fıkranın uygulanacağı bağımsız nitelikteki bir acente dışındaki bir kişi vasıtasıyla diğer Akit Devlet topraklarında prim tahsil eder veya riskleri sigortalarsa, bu diğer Devlette bir iş yerine sahip olduğu kabul edilecektir.

7. Bir Akit Devlet teşebbüsü, diğer Akit Devlette, işlerini yalnızca kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, genel komisyon acentesi veya bağımsız statüde diğer herhangi bir acente vasıtasıyla yürüttüğü için bu diğer Devlette bir iş yerine sahip olduğu kabul edilmeyecektir.

8. Bir Akit Devletin mukimi olan bir şirket, diğer Akit Devletin mukimi olan veya bu diğer Devlette ticari faaliyette bulunan (bir iş yeri vasıtasıyla veya diğer bir şekilde) bir şirketi kontrol eder ya da onun tarafından kontrol edilirse, bu şirketlerden herhangi biri diğer için bir iş yeri oluşturmayacaktır.

Madde 6 GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

1. Bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir (tarım veya ormancılıktan elde edilen gelir dâhil), bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. "Gayrimenkul varlık" terimi, söz konusu varlığın bulunduğu Akit Devletin mevzuatına göre tanımlanacaktır. Terim her halükarda, gayrimenkul varlığa müteferri varlıkları, tarım (balık üretimi ve yetiştiriciliği dâhil) ve ormancılıkta kullanılan hayvanları ve araçları, genel hukuk kurallarının uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine ilişkin hakları, gayrimenkul intifa haklarını ve maden ocaklarının, kaynakların ve diğer doğal kaynakların işletilmesi veya işletme hakkı karşılığında doğan sabit ya da değişken ödemeler üzerindeki hakları kapsayacak; uçaklar ve demiryolu veya karayolu nakil vasıtaları gayrimenkul varlık olarak değerlendirilmeyecektir.

3. 1 inci fıkrâ hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğer herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelire uygulanacaktır.

4. 1 inci ve 3 üncü fıkrâ hükümleri aynı zamanda, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklarından elde edilen gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelire de uygulanacaktır.

Madde 7 TİCARİ KAZANÇLAR

1. Bir Akit Devlet teşebbüsüne ait kazanç, söz konusu teşebbüs diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunmadıkça, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticari faaliyette bulunursa, teşebbüsün kazançları, yalnızca:

(a) bu iş yerine;

(b) diğer Devlette, bu iş yeri vasıtasıyla satılan mal veya ticari eşya ile aynı veya benzer nitelikteki mal veya ticari eşya satışlarına;

(c) diğer Devlette gerçekleştirilen, bu iş yeri vasıtasıyla yapılan faaliyetlerle aynı veya benzer nitelikteki diğer ticari faaliyetlere

atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 3 üncü fıkrâ hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsü diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunduğu anda, her iki Akit Devlette de bu iş yerine atfedilecek kazanç, bu iş yeri aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve iş yerini oluşturduğu teşebbüsten tamamen bağımsız bir nitelik kazansaydı ne kazanç elde edecek ise aynı miktarda bir kazanç olacaktır.

3. Bir iş yerinin kazancı belirlenirken, iş yerinin bulunduğu Akit Devlette veya başka yerde yapılan, yönetim ve genel idare giderleri de dâhil olmak üzere, iş yerinin faaliyet amaçlarına uygun olan giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir.

4. Bir iş yerine, bu iş yeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal veya ticari eşya satın alınması dolayısıyla hiçbir kazanç atfedilmeyecektir.

5. Kazanç, bu Anlaşmanın diğer maddelerinde ayrı olarak düzenlenen gelir unsurlarını da kapsamına aldığı anda, o maddelerin hükümleri bu madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

Madde 8 ULUSLARARASI TAŞIMACILIK

1. Bir Akit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte uçak veya demiryolu veya karayolu nakil vasıtası işletmeciliğinden elde ettiği kazançlar, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

2. Bu maddenin amaçları bakımından, 1 inci fıkraya hükümlerinin uygulanacağı kazançların arızı olarak elde edilmesi koşulu ile bir Akit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte uçak veya demiryolu veya karayolu nakil vasıtası işletmeciliğinden elde ettiği kazançlar:

- (a) uluslararası trafikte kullanılan uçakların kiralanmasından elde edilen kazançları,
- (b) demiryolu veya karayolu nakil vasıtalarının kiralanmasından elde edilen kazançları,
- (c) konteynerlerin kullanımından veya kiralanmasından elde edilen kazançları

kapsayacaktır.

3. 1 inci fıkraya hükümleri aynı zamanda, bir ortaklığa (pool), bir ortak girişime veya uluslararası işletilen bir acenteye iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlara da uygulanacaktır.

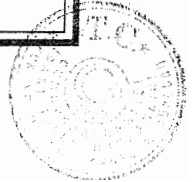
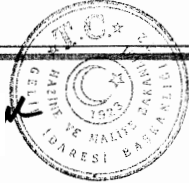
Madde 9 BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

1. (a) Bir Akit Devlet teşebbüsü doğrudan veya dolaylı olarak diğer Akit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında veya

(b) Aynı kişiler doğrudan veya dolaylı olarak bir Akit Devlet teşebbüsünün ve diğer Akit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında,

ve her iki halde de, iki teşebbüs arasındaki ticari ve mali ilişkilerde oluşan veya oluşturulan koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, bu koşullar altında teşebbüslerden birisinde olması gereken, fakat bu koşullar nedeniyle kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenir ve buna göre vergilendirilebilir.

2. Bir Akit Devletin kendi teşebbüsünün kazancına dâhil edip vergilendirdiği kazancın, diğer Akit Devlette vergilendirilen diğer Devletin teşebbüsünün kazancını içermesi ve aynı zamanda, ilk bahsedilen Devletin kavradığı bu kazancın, iki bağımsız teşebbüs arasında olması gereken koşullar göz önünde tutularak, bu ilk bahsedilen Devlet tarafından, kendi teşebbüsünde kendisini göstermesi gereken kazanç olduğunun iddia edilmesi durumunda, diğer Devlet bu düzeltmenin yerinde olduğu kanaatine varırsa, söz konusu kazanç üzerinden alınan verginin miktarında gerekli düzeltmeleri yapacaktır. Bu düzeltme yapılırken, bu Anlaşmanın diğer hükümleri göz önünde tutulacak ve gerektiğinde Akit Devletlerin yetkili makamları birbirlerine danışacaklardır.

Madde 10
TEMETTÜLER

1. Bir Akit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen temettüler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, bir Akit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından ödenen temettüler, bu Devlette ve bu Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir, ancak temettütün gerçek lehtarları diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi temettütün gayrisafi tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

Akit Devletlerin yetkili makamları, bu sınırlamaların uygulama yöntemini karşılıklı anlaşma ile belirleyeceklerdir.

Bu fıkra, içinden temettülerin ödendiği kazançlar yönünden şirketin vergilendirilmesini etkilemeyecektir.

3. Bu maddede kullanılan "temettü" terimi, hisselerden, "intifa" senetlerinden veya "intifa" haklarından, kurucu hisse senetlerinden veya alacak niteliğinde olmayıp kazanca katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirleri, bunun yanı sıra dağıtım yapan şirketin mukim olduğu Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisselerden elde edilen gelirle aynı muameleyi gören diğer şirket haklarından elde edilen gelirler ile yatırım fonu ve yatırım ortaklığından elde edilen gelirleri ifade eder.

4. Bu Anlaşmanın diğer hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devletin mukimi olan bir şirket diğer Devlette bir iş yerine sahip olduğunda, 7 nci maddenin 1 inci fıkrasına göre vergilendirilen kazançlar bu diğer Devlette, bu Devletin mevzuatına göre ek bir vergiye tabi olabilir, fakat bu ek vergi söz konusu kazançların tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

5. Bir Akit Devlet mukimi olan temettünün gerçek lehtarları, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyeti icra ederse ve söz konusu temettü elde edilmiş olayı ile bu iş yeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre, 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Bir Akit Devlet mukimi olan bir şirket, diğer Akit Devletten kazanç veya gelir elde ettiğinde, bu diğer Devlet, temettülerin kendi mukimlerinden birine ödemesi veya temettü elde edilmesi ile bu diğer Devlette bulunan bir iş yeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunması durumları hariç olmak üzere, bu şirket tarafından ödenen temettüler üzerinden herhangi bir vergi alamayacağı gibi ödenen temettülerin veya dağıtılmamış kazancın tamamen veya kısmen bu diğer Devlette elde edilen kazanç veya gelirden oluşması durumunda bile, bu şirketin dağıtılmayan kazançları üzerinden dağıtılmayan kazançlara uygulanan bir vergi alamaz.

Madde 11
FAİZ

1. Bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber söz konusu faiz, elde edildiği Akit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, faizin gerçek lehtarları diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi faizin gayrisafi tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

Akit Devletlerin yetkili makamları, bu sınırlamanın uygulama yöntemini karşılıklı anlaşma ile belirleyeceklerdir.

3. 2 nci fıkrâ hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlette doğan faiz, eğer diğer Akit Devletin Hükümeti veya politik alt bölümü veya mahalli idaresi, bir Akit Devletin Merkez Bankası ya da o Hükümet veya alt bölümü veya mahalli idaresi tarafından bütünüyle sahip olunan ve kontrol edilen herhangi bir kuruluş tarafından elde ediliyorsa, o Devlette vergiden istisna olacaktır.

4. Bu maddede kullanılan "faiz" terimi, ipotek garantisine bağlı olsun olmasın ve borçlunun kazancına katılma hakkını tanıyan tanımının, her nevi alacaktan doğan gelirleri ve özellikle kamu menkul kıymetleri ile tahvil veya borç senetlerinden elde edilen gelirler ile söz konusu menkul kıymet, tahvil veya borç senetlerine bağlı prim ve ikramiyeleri ifade eder. Geç ödemelerden kaynaklanan gecikme cezaları bu maddenin amaçları bakımından faiz olarak nitelendirilmeyecektir.

5. Bir Akit Devlet mukimi olan faizin gerçek lehtarı, faizin elde edildiği diğer Akit Devlette bulunan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyeti icra ederse ve söz konusu faizin ödendiği alacak ile bu iş yeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkrâ hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre, 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Bir Akit Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi veya bu Devletin bir mukimi tarafından ödenen faizin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen kişi, bir Akit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Akit Devlette faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişkisiyle bağlantılı bir iş yerine veya sabit yere sahip olduğunda ve faiz bu iş yerinden veya sabit yerden kaynaklandığında, söz konusu faizin iş yerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

7. Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, ödeyici ile gerçek lehtar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumda ödeyici ve gerçek lehtar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ödemelerin aşan kısmı, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Akit Devletin mevzuatına göre vergilendirilebilir olarak kalacaktır.

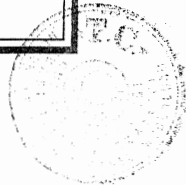
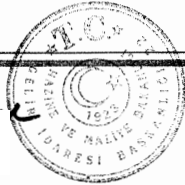
Madde 12

GAYRİMADDİ HAK BEDELLERİ

1. Bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddi hak bedelleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, söz konusu gayrimaddi hak bedelleri elde edildikleri Akit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehtarı diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi gayrimaddi hak bedelinin gayrisafi tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan "gayrimaddi hak bedelleri" terimi, her nevi telif hakkının (edebi, sanatsal, bilimsel telif hakları ile yayıncı veya sinema filmleri ya da filmler ve radyo ve televizyon kayıtlarının telif hakları dahil olmak üzere), her nevi patentin, ticari markanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin kullanımı veya kullanım hakkı karşılığında veya sinai, ticari veya bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikimi karşılığında yapılan her türlü ödemeyi ifade eder.

4. Bir Akit Devlet mukimi olan gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehtar, gayrimaddi hak bedelinin elde edildiği diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyeti icra ederse ve söz konusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu iş yeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkrâ hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre, 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Akit Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi ya da bu Devletin bir mukimi tarafından ödenen gayrimaddi hak bedelinin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, gayrimaddi hak bedelini ödeyen kişi, bir Akit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Akit Devlette gayrimaddi hak bedeli ödeme yükümlülüğü ile bağlantılı bir iş yerine veya sabit bir yere sahip olduğunda ve gayrimaddi hak bedeli bu iş yeri veya sabit yerden kaynaklandığında, söz konusu gayrimaddi hak bedelinin, iş yerinin veya sabit yerin bulunduğu Akit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddi hak bedelinin miktarı, ödeyici ile gerçek lehtar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumda ödeyici ile gerçek lehtar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ödemelerin aşan kısmı, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Akit Devletin mevzuatına göre vergilendirilebilir olarak kalacaktır.

Madde 13 TEKNİK HİZMET ÜCRETLERİ

1. Bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen teknik hizmet ücretleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, bir Akit Devlette doğan teknik hizmet ücretleri o Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir, ancak, teknik hizmet ücretinin gerçek lehtarı diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi teknik hizmet ücretinin gayrisafi tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan "teknik hizmet ücretleri" terimi, ödeme hizmet ile ilgili olarak o kişi tarafından yapılan gerçek masrafların geri ödemesi olmadıkça, ödemeyi yapan kişinin çalışanı dışındaki herhangi bir kişiye teknik, yönetsel, mesleki veya danışma niteliğindeki herhangi bir hizmet karşılığında yapılan her türlü ödemeyi ifade eder.

4. Bir Akit Devlet mukimi olan teknik hizmet ücretlerinin gerçek lehtarı, teknik hizmet ücretlerinin doğduğu diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyeti icra ederse ve teknik hizmet ücretlerinin ödendiği hizmet ile bu iş yeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkrâ hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre, 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Akit Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi veya bu Devletin bir mukimi tarafından ödenen teknik hizmet ücretinin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, teknik hizmet ücretini ödeyen kişi, bir Akit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Akit Devlette teknik hizmet ücreti ödeme yükümlülüğü ile bağlantılı bir iş yerine veya sabit bir yere sahip olduğunda ve teknik hizmet ücreti bu iş yeri veya sabit yerden kaynaklandığında, söz konusu teknik hizmet ücretinin, iş yerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Hizmet karşılığında ödenen teknik hizmet ücretinin miktarı, ödeyici ile gerçek lehtar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin

olmadığı durumda ödeyici ile gerçek lehtar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda, ödemenin aşan kısmı, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak her bir Akit Devletin mevzuatına göre vergilendirilebilir olarak kalacaktır.

Madde 14 SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ

1. Bir Akit Devletin mukimi olan bir gerçek kişinin serbest meslek faaliyetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, aşağıda belirtilen durumlar hariç olmak üzere yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Aşağıdaki durumlarda ise söz konusu gelir, aynı zamanda diğer Akit Devlette de vergilendirilebilir:

(a) eğer bu kişi, diğer Akit Devlette faaliyetlerini icra etmek için sürekli kullanabileceği sabit bir yere sahipse; bu durumda, gelir yalnızca bu sabit yere atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere bu diğer Devlette vergilendirilebilir; veya

(b) eğer bu kişi, diğer Akit Devlette ilgili mali yıl içinde başlayan veya sona eren herhangi bir on iki aylık dönemde toplam 150 gün veya daha fazla süre sürelerde kalırsa; bu durumda, yalnızca bu diğer Devlette icra ettiği faaliyetlerinden elde ettiği gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. "Serbest meslek faaliyetleri" terimi, özellikle bağımsız olarak yürütülen bilimsel, edebi, sanatsal, eğitici veya öğretici faaliyetleri, bunun yanı sıra doktorların, avukatların, mühendislerin, mimarların, diş hekimlerinin ve muhasebecilerin bağımsız faaliyetlerini kapsamına alır.

Madde 15 SERMAYE DEĞER ARTIŞ KAZANÇLARI

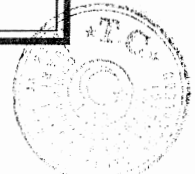
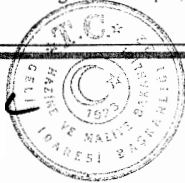
1. Bir Akit Devlet mukimince, diğer Akit Devlette yer alan ve 6 ncı maddede belirtilen gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir iş yerinin ticari varlığına dâhil menkul varlıkların veya bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullandığı sabit bir yere ait menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, bu iş yerinin (yalnız veya tüm teşebbüslle birlikte) veya sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazanç da dâhil olmak üzere, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

3. Bir Akit Devlet mukiminin uluslararası trafikte işletilen uçak veya demiryolu veya karayolu nakil vasıtalarının ya da söz konusu uçak veya demiryolu veya karayolu nakil vasıtalarının işletilmesiyle ilgili menkul varlıkların elden çıkarılmasından sağladığı kazançlar, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

4. Bir Akit Devlet mukimince, değerinin yüzde 50'sinden fazlası doğrudan veya dolaylı olarak diğer Akit Devlette bulunan gayrimenkul varlığı temsil eden hisselerin elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

5. 4 üncü fıkranın uygulandığı kazançlar hariç, bir Akit Devlet mukimi tarafından diğer Akit Devletin mukimi olan bir şirketteki hisselerin (o Devletin borsasına kote edilmiş hisse senetleri hariç) elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

6. Bu maddenin önceki fıkralarında belirtilenlerin dışında kalan varlıkların eiden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, yalnızca elden çıkaranın mukim olduğu Akit Devlette vergilendirilecektir.

Madde 16 BAĞIMLI FAALİYETLER

1. 17, 19, 20 ve 21 inci maddelerin hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukiminin bir hizmet dolayısıyla elde ettiği maaş, ücret ve diğer benzeri gelirler, bu hizmet diğer Akit Devlette ifa edilmedikçe, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Hizmet diğer Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen söz konusu gelir bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkraya hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette ifa ettiği bir hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer:

(a) gelir elde eden kişi, diğer Devlette, ilgili takvim içinde başlayan veya sona eren herhangi bir on iki aylık dönemde bir veya birkaç seferde toplam 183 günü aşmayan bir süre kalırsa; ve

(b) ödeme, diğer Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya böyle bir işveren adına yapılırsa; ve

(c) ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir iş yerinden veya sabit yerden yapılmazsa yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilecektir.

3. Bu maddenin önceki hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet teşebbüsü tarafından uluslararası trafikte işletilen bir uçak veya demiryolu veya karayolu nakil vasıtasında ifa edilen bir hizmet dolayısıyla elde edilen gelir, bu Devlette vergilendirilecektir.

Madde 17 YÖNETİCİLERE YAPILAN ÖDEMELER VE ÜST DÜZEY YÖNETİCİLERİN GELİRLERİ

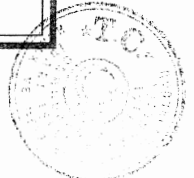
1. Bir Akit Devlet mukiminin, diğer Akit Devletin mukimi olan bir şirketin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve benzeri gelirler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Akit Devlet mukiminin, diğer Akit Devletin mukimi olan bir şirkette üst düzey yönetici pozisyonunda olması dolayısıyla elde ettiği maaş, ücret ve diğer benzeri gelirler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

Madde 18 SANATÇI VE SPORCULAR

1. 7 veya 14 ve 16 ncı maddelerin hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukimi olan tiyatro, sinema, radyo veya televizyon sanatçısı gibi bir sanatçının veya bir müzisyenin veya bir sporcunun diğer Akit Devlette bu sıfatla icra ettiği şahsi faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir sanatçının ya da sporcunun bu sıfatla icra ettiği şahsi faaliyetlerden doğan gelir, sanatçının veya sporcunun kendisi adına değil de bir başkası adına tahakkuk ederse, bu gelir 7, 14 ve

16 nci maddelerin hükümleriyle bağı kalmaksızın, sanatçı ya da sporcunun faaliyetlerinin icra edildiği Akit Devlette vergilendirilebilir.

3. Bir Akit Devlet mukiminin, 1 inci ve 2 nci fıkalarda öngördüğü gibi diğer Akit Devlette yürütülen faaliyetlerden elde ettiği gelir, diğer Devlete yapılan ziyaretin tamamının veya önemli bir kısmının ilk bahsedilen Akit Devletin, politik alt bölümünün veya mahalli idaresinin kamusal fonlarından karşılanması veya bu faaliyetlerin, Akit Devletlerin Hükümetleri arasındaki kültürel bir anlaşma veya düzenleme çerçevesinde yürütülmesi halinde, bu diğer Devlette vergiden istisna edilecektir.

Madde 19 EMEKLİ MAAŞLARI VE DÜZENLİ ÖDEMELER

1. 20 nci maddenin 2 nci fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin mukimine ödenen emekli maaşları ve diğer benzeri ödemeler ile düzenli ödemeler ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilir.

2. "Düzenli ödeme" terimi, para veya parayla ölçülebilir bir menfaat karşılığında, tam ve yeterli ödemede bulunma yükümlülüğüne bağı olarak, ömür boyu veya belirli ya da belirlenebilir bir süre, belirli zamanlarda, düzenli olarak ödenecek belli bir meblağı ifade eder.

3. 1 inci fıka hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devletin, politik alt bölümünün veya mahalli idaresinin sosyal güvenlik sistemi kapsamında bir kamu planı uyarınca ödenen emekli maaşları ve diğer ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

4. Bu Anlaşmanın hiçbir hükmüne bakılmaksızın, bir emeklilik planına göre bir Akit Devlet mukimine ödenen ve diğer Akit Devletteki kaynaklardan doğan herhangi bir tutar, ödemeyi alan diğer Akit Devletin bir mukimi olsaydı, bu emekli maaşı ve diğer ödemeler bu diğer Devlette vergiden istisna edilecekse, ilk bahsedilen Devlette vergiden istisna edilecektir.

Madde 20 KAMU HİZMETİ

1. (a) Bir Akit Devlete, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, alt bölüm veya idare tarafından yapılan maaş, ücret ve diğer benzeri ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

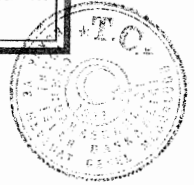
(b) Bununla birlikte, hizmet diğer Akit Devlette ifa edilirse ve gerçek kişi bu diğer Devletin bir mukimi ise, söz konusu maaş, ücret ve diğer benzeri ödemeler yalnızca bu diğer Devlette vergilendirilecektir. Ancak bu kişinin:

(i) bu Devletin bir vatandaşı olması, veya

(ii) yalnızca bu hizmeti ifa etmek amacıyla bu Devletin bir mukimi durumuna geçmemiş olması

gerekmektedir.

2. (a) 1 inci fıka hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlete, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, alt bölüm veya idare tarafından veya bunlara oluşturulan fonlardan ödenen emekli maaşları ve diğer benzeri ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

(b) Bununla birlikte, gerçek kişilerin diğer Akit Devletin bir mukimi ve vatandaşı olması halinde, söz konusu emekli maaşları ve diğer benzeri ödemeler yalnızca bu diğer Devlette vergilendirilecektir.

3. Bir Akit Devlet, politik alt bölümünü veya mahalli idaresi tarafından yürütülen ticari faaliyetlerle bağlantılı olarak verilen hizmetler karşılığında yapılan maaş, ücret, emekli maaşları ve diğer benzeri ödemelere 16, 17, 18 ve 19 uncu maddelerin hükümleri uygulanacaktır.

Madde 21 ÖĞRENCİLER VE ÖĞRETMENLER

1. Bir Akit Devlette bulunduğu sırada veya hemen öncesinde diğer Akit Devletin mukimi olan ve o Akit Devlette yalnızca öğrenim veya mesleki eğitim amacıyla bulunan bir öğrenci veya stajyere geçimini, öğrenimini veya mesleki eğitimini sağlayabilmesi amacıyla ilk bahsedilen Devletin dışındaki kaynaklardan yapılan ödemeler, bu ilk bahsedilen Devlette vergiden istisna edilecektir.

2. Benzer şekilde, bir Akit Devleti ziyareti sırasında veya hemen öncesinde diğer Akit Devletin mukimi olan ve ilk bahsedilen Devlette esas itibarıyla öğretim veya bilimsel araştırma yapmak amacıyla iki yılı aşmayan bir süre veya süreler için bulunan bir öğretmen veya öğretim üyesinin söz konusu öğretim veya araştırmaya ilişkin şahsi hizmetleri karşılığında ilk bahsedilen Devletin dışındaki kaynaklardan elde ettiği gelirler, ilk bahsedilen Devlette vergiden istisna edilecektir.

Madde 22 DİĞER GELİRLER

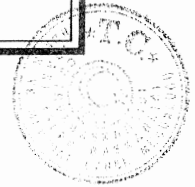
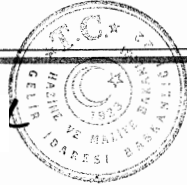
1. Bir Akit Devlet mukiminin, nerede doğarsa doğsun, bu Anlaşmanın önceki maddelerinde belirtilmeyen gelir unsurları, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

2. 6 ncı maddenin 2 nci fıkrasında tanımlanan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelir hariç olmak üzere, bir Akit Devlet mukimi olan söz konusu gelirin lehtarı, diğer Akit Devlette bulunan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan bir sabit yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve gelirin ödendiği hak veya varlık ile bu iş yeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, bu gelire 1 inci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır, bu durumda, olayına göre, 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

3. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukiminin, diğer Akit Devlette doğan ve Anlaşmanın bundan önceki maddelerinde belirtilmeyen gelir unsurları, bu diğer Devlette de vergilendirilebilir.

Madde 23 ÇİFTE VERGİLENDİRMENİN ÖNLENMESİ

1. Bir Akit Devlet mukimi, bu Anlaşma hükümlerine uygun olarak diğer Akit Devlette vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, ilk bahsedilen Devlet, bu mukimin geliri üzerinden alınacak vergiden, bu diğer Devlette ödenen gelir vergisine eşit bir tutarın mahsubuna müsaade edecektir. Bununla birlikte söz konusu mahsup, bu diğer Devlette vergilendirilebilen gelire atfedilebilir, mahsupun önce hesaplanan gelir vergisi miktarını aşmayacaktır.

2. Anlaşmanın herhangi bir hükmü uyarınca, bir Akit Devlet mukimi tarafından elde edilen gelir bu Devlette vergiden istisna edilirse, bu Devlet, bu mukimin geriye kalan geliri üzerinden alınacak vergi miktarını hesaplarken, istisna edilmiş olan geliri de dikkate alabilir.

Madde 24 AYRIM YAPILMAMASI

1. Bir Akit Devletin vatandaşları, diğer Akit Devlette, bu diğer Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda, özellikle mukimlik yönünden, karşı karşıya kaldıkları veya kalabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır. Bu hüküm aynı zamanda, 1 inci madde hükümlerine bakılmaksızın, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olmayan kişilere de uygulanacaktır.

2. Bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir iş yeri, bu diğer Devlette, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten teşebbüslerin tabi olduğu vergilemeye göre daha az lehe bir vergileme ile karşı karşıya kalmayacaktır. Bu hüküm, bir Akit Devletin kendi mukimlerine şahsi veya ailevi durumları dolayısıyla vergi amaçları bakımından uyguladığı şahsi indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Akit Devlet mukimlerine de uygulamak zorunda olduğu yönünde anlaşılmayacaktır.

3. 9 uncu maddenin 1 inci fıkrası, 11 inci maddenin 7 nci fıkrası, 12 nci maddenin 6 ncı fıkrası veya 13 üncü maddenin 6 ncı fıkrası hükümlerinin uygulanacağı haller hariç olmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsünce, diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen faiz, gayrimaddi hak bedeli, teknik hizmet ücretleri ve diğer ödemeler, söz konusu teşebbüsün vergilendirilebilir kazancının belirlenmesinde, bu ödemeler ilk bahsedilen Devletin bir mukimine yapılmış gibi gibi, aynı koşullarda indirilebilecektir.

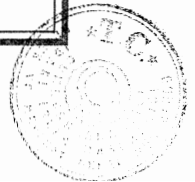
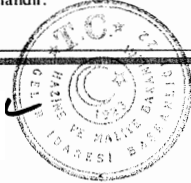
4. Bir Akit Devletin, diğer Akit Devletin bir veya birkaç mukimi tarafından, doğrudan veya dolaylı olarak, kısmen veya tamamen sermayesine sahip olunan veya sermayesi kontrol edilen teşebbüsleri, ilk bahsedilen Devlette, bu Devletin diğer benzeri teşebbüslerinin tabi oldukları veya olabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır bir vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

5. Bu maddenin önceki fıkralarının hükümleri, bir Akit Devletin kendi mukimlerine şahsi ve ailevi durumları dolayısıyla vergileme amaçları bakımından uyguladığı şahsi indirim, muafiyet ve matrah indirimlerini diğer Akit Devlet mukimlerine de uygulamak zorunda olduğu yönünde anlaşılmayacaktır.

6. Bu madde hükümleri, 2 nci madde hükümlerine bakılmaksızın, her tür ve tanımdaki vergilere uygulanacaktır.

Madde 25 KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

1. Bir kişi, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşma hükümlerine uygun düşmeyen bir vergilendirme yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen çözüm yolları ile bağlı kalmaksızın, durumu mukimi olduğu Akit Devletin yetkili makamına veya durumu 24 üncü maddenin 1 inci fıkrasına uygun düşerse, vatandaşı olduğu Akit Devletin yetkili makamına arz edebilir. Söz konusu müracaat, Anlaşma hükümlerine aykırı düşen bir vergilemeyle sonuçlanan eylemin ilk bildiriminden itibaren üç yıl içerisinde yapılmalıdır.

2. Söz konusu yetkili makam, itirazı haklı bulur ancak kendisi tatminkâr bir çözüme ulaşamaz ise, Anlaşmaya ters düşen vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Akit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşma yoluyla sorunu çözmeye gayret gösterecektir. Anlaşmaya varılan her husus, Akit Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen zaman aşımı sürelerine bakılmaksızın uygulanacaktır.

3. Akit Devletlerin yetkili makamları, Anlaşmanın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan her türlü güçlüğü veya tereddüdü karşılıklı anlaşmayla çözmek için gayret göstereceklerdir. Yetkili makamlar aynı zamanda, Anlaşmada ele alınmayan durumlardan kaynaklanan çifte vergilendirmenin ortadan kaldırılması için de birbirlerine danışabilirler.

4. Akit Devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için birbirleriyle, kendilerinden veya temsilcilerinden oluşan ortak bir komisyon kanalı da dâhil olmak üzere, doğrudan haberleşebilirler.

Madde 26 BİLGİ DEĞİŞİMİ

1. Akit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşma hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili bilgileri veya Anlaşma ile uyumsuzluk göstermediği sürece Akit Devletler, politik alt bölümleri veya mahalli idareleri adına alınan her tür ve tanındaki vergilerle ilgili iç mevzuat hükümlerinin idaresi veya uygulanması ile ilgili olduğu öngörülen bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bilgi değişimi 1 inci ve 2 nci maddelerle sınırlı değildir.

2. Bir Akit Devlet tarafından 1 inci fıkraya uyarınca alınan her türlü bilgi, o Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde ettiği bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca 1 inci fıkrada bahsedilen vergilerin tahakkuk veya tahsili veya cebri icra ya da kovuşturmasıyla veya bu hususlardaki itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara (adli makamlar ve idari kuruluşlar dâhil) veya bunları denetlemekle görevli olan kişilere verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar söz konusu bilgileri yalnızca bu amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Bu kişi veya makamlar, söz konusu bilgileri mahkeme duruşmalarında veya adli kararlar alınırken açıklayabilirler.

3. 1 inci ve 2 nci fıkraya hükümleri hiçbir surette bir Akit Devleti:

(a) kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatına ve idari uygulamalarına aykırı idari önlemler alma;

(b) kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatı veya normal idari işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma;

(c) herhangi bir ticari, sınai, mesleki sırrı veya ticari işlemi aleni hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine (ordre public) aykırı düşen bilgileri verme

yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

4. Bir Akit Devlet tarafından bu madde uyarınca bilgi talep edilmesi durumunda, diğer Akit Devlet, kendi vergi amaçları yönünden bu bilgilere ihtiyacı olmasa bile, talep edilen bilgiyi sağlamak için kendi bilgi toplama yöntemlerini kullanacaktır. Önceki cümlede yer alan yükümlülük, 3 üncü fıkradaki sınırlamalara tabi olmakla birlikte, bu sınırlamalar hiçbir surette bir Akit Devlete, sadece ulusal çıkarları olmadığı gerekçesiyle bilgi sağlamayı reddetme hakkı verecek şekilde yorumlanmayacaktır.

5. 3 üncü fıkraya hükümleri hiçbir surette bir Akit Devlete, bilginin yalnızca bir banka, diğer finansal kurum, temsilci veya bir acute ya da yediemin gibi hareket eden bir kişide bulunması veya

bir kişideki mülkiyet menfaatleri ile ilgili olması nedeniyle bu bilgiyi sağlamayı reddetme hakkı verecek şekilde yorumlanmayacaktır.

Madde 27 VERGİLERİN TAHSİLATINDA YARDIMLAŞMA

1. Akit Devletler, alacaklarının tahsilatında birbirlerine yardım edeceklerdir. Bu yardım 1 inci ve 2 nci maddelerle sınırlı değildir. Akit Devletlerin yetkili makamları, bu maddenin uygulama biçimini karşılıklı anlaşma yoluyla belirleyebilirler.

2. Bu maddede kullanılan "alacak" terimi, bu Anlaşmaya veya Akit Devletlerin taraf olduğu diğer herhangi bir hukuki belgeye aykırı olmadığı sürece, Akit Devletler, politik alt bölümleri ya da mahalli idareleri adına alınan her tür ve tanımdaki vergiler dolayısıyla borçlanılan bir tutarı, bunun yanı sıra faiz, idari cezalar ve bu tutara ilişkin tahsilat veya koruma masraflarını ifade eder.

3. Bir Akit Devletin alacağının, bu Devletin mevzuatı uyarınca icra yoluyla istenebildiği ve borçlunun, o esnada bu Devletin mevzuatı uyarınca alacağın tahsilatını engelleyemediği durumda, söz konusu alacak, bu Devletin yetkili makamının talebi üzerine diğer Akit Devletin yetkili makamınca tahsil edilmek amacıyla kabul edilecektir. Bu alacak, bu diğer Devlet tarafından, kendi alacağıymış gibi, kendi vergilerinin icrası ve tahsilatına uyguladığı mevzuat hükümlerine göre tahsil edilecektir.

4. Bir Akit Devlet alacağının, bu Devletin kendi mevzuatı uyarınca tahsilatını sağlamak için koruma tedbirleri alabileceği bir alacak olması durumunda, söz konusu alacak, bu Devletin yetkili makamının talebi üzerine, koruma önlemleri almak amacıyla diğer Akit Devletin yetkili makamınca kabul edilecektir. Bu diğer Devlet, bu tür tedbirlerin uygulandığı sırada, alacağın ilk bahsedilen Devlette icra yoluyla alınmayacağı veya borçlunun tahsilatı önleme hakkının bulunduğu durumlarda bile, kendi mevzuatı hükümleri uyarınca, bu alacak kendi alacağıymış gibi koruma tedbirleri alacaktır.

5. 3 üncü ve 4 üncü fıkra hükümlerine bakılmaksızın, 3 üncü veya 4 üncü fıkranın amaçları yönünden bir Akit Devlet tarafından kabul edilen bir alacak, bu Devlette zamanaşımına tabi olmayacak veya niteliği gereği, bu Devletin mevzuatı uyarınca bir alacağa tanınan herhangi bir öncelik, bu alacağa tanınmayacaktır. Bunun yanı sıra, 3 üncü veya 4 üncü fıkranın amaçları bakımından, bir Akit Devlet tarafından kabul edilen bir alacak, bu Devlette, diğer Akit Devletin mevzuatı uyarınca bu alacağa tanınan herhangi bir önceliğe sahip olmayacaktır.

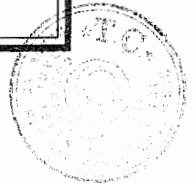
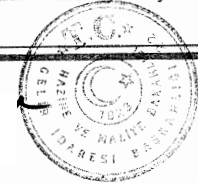
6. Bir Akit Devlet alacağının varlığı, geçerliliği veya tutarıyla ilgili davalar, diğer Akit Devletin mahkemeleri veya idari kuruluşlarına getirilemez.

7. Bir Akit Devletin, 3 üncü veya 4 üncü fıkra uyarınca bir talepte bulunmasından sonra ve diğer Akit Devletin alacağı tahsil ederek ilk bahsedilen Devlete göndermesinden önceki herhangi bir zamanda, ilgili alacağın:

(a) 3 üncü fıkraya göre talepte bulunulması durumunda, ilk bahsedilen Devletin alacağının, bu Devletin mevzuatı uyarınca icra yoluyla istenebilen ve borçlusunun o esnada bu Devletin mevzuatı uyarınca tahsilatını engelleyemediği, veya

(b) 4 üncü fıkraya göre talepte bulunulması durumunda, ilk bahsedilen Devletin alacağının, alacağın tahsilatını sağlamak amacıyla kendi mevzuatı uyarınca koruma tedbirleri alabileceği

bir alacak olmaktan çıkması durumunda, ilk bahsedilen Devletin yetkili makamı, diğer Devletin yetkili makamını derhal durumdan haberdar edecek ve ilk bahsedilen Devlet, diğer Devletin tercihi doğrultusunda talebini ya askıya alacak ya da geri çekecektir.

8. Bu madde hükümleri hiçbir şekilde bir Akit Devleti:

(a) kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatına ve idari uygulamalarına aykırı idari önlemler alma;

(b) kamu düzenine (ordre public) aykırı önlemler alma;

(c) diğer Akit Devletin, olayına göre, kendi mevzuatı veya idari uygulamaları gereğince tahsilat veya korumaya ilişkin gerekli önlemlerin tümünü almaması durumunda, yardım sağlama;

(d) bu Devletin idari külfetinin, diğer Akit Devletin elde edeceği faydadan açık bir şekilde fazla olduğu durumlarda, yardım sağlama

yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

Madde 28

DİPLOMAT HÜVİYETİNDEKİ MEMURLAR VE KONSOLOSLUK MEMURLARI

Bu Anlaşmadaki hiçbir hüküm, diplomat hüviyetindeki memurlar veya konsolosluk memurlarının uluslararası hukukun genel kuralları veya özel anlaşma hükümleri uyarınca yararlandıkları mali ayrıcalıkları etkilemeyecektir.

Madde 29

MENFAATLERE HAK KAZANILMASI

Bu Anlaşmanın hükümlerine bakılmaksızın, bir gelir unsuruna ilişkin olarak bu Anlaşma kapsamındaki bir menfaat; tüm ilgili durumlar ve koşullar göz önünde bulundurulduğunda, doğrudan veya dolaylı olarak bu menfaat ile sonuçlanan herhangi bir düzenleme veya işlemin esas amaçlarından birinin bu menfaati elde etmek olduğu sonucuna varılması makul olduğu takdirde, bu koşullar altında bu menfaatin sağlanmasının bu Anlaşmanın ilgili hükümlerinin hedef ve amacı ile uyumlu olacağı ortaya konmadıkça, sağlanmayacaktır.

Madde 30

YÜRÜRLÜĞE GİRME

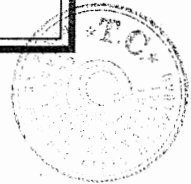
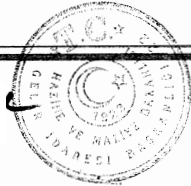
1. Akit Devletlerden her biri, bu Anlaşmanın yürürlüğe girmesi için kendi mevzuatında öngörülen işlemlerin tamamlandığını diplomatik yoldan diğerine bildirecektir. Anlaşma, bu bildirimlerden sonuncusunun alındığı tarihte yürürlüğe girecektir.

2. Anlaşma hükümleri,

(a) kaynakta tevkif edilen vergiler yönünden, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihi izleyen Ocak ayının birinci günü veya daha sonra ödenen veya mahsup edilen tutarlar için; ve

(b) diğer vergiler yönünden, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihi izleyen Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan vergilendirme yılları için

uygulanacaktır.

Madde 31
YÜRÜRLÜKTEN KALKMA

1. Bu Anlaşma süresiz olarak yürürlükte kalacaktır, ancak Akit Devletlerden her biri, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yıldan sonra başlayan beş yıllık bir süreden sonraki herhangi bir takvim yılının 30 Haziran gününden önce diplomatik yoldan diğer Akit Devlete yazılı fesih ihbarnamesi vermek suretiyle Anlaşmayı feshedebilir.

2. Bu durumda Anlaşma:

(a) kaynakta tevkif edilen vergiler yönünden, fesih ihbarnamesinin verildiği takvim yılının bitiminden sonra ödenen veya mahsup edilen tutarlar için; ve

(b) diğer vergiler yönünden, fesih ihbarnamesinin verildiği takvim yılının bitiminden sonra başlayan vergilendirme yılları için,

hüküm ifade etmeyecektir.

BU HUSUSLARI TEYİDEN, aşağıda imzaları bulunan tam yetkili temsilciler, bu Anlaşmayı imzaladılar.

Türkçe ve İngilizce dillerinde, ikişer nüsha halinde, her iki metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, 01.12.2018 tarihinde *Buena Aires*’da düzenlenmiştir. Metinler arasında farklılık olması halinde İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
HÜKÜMETİ ADINA

Dr. Berat ALBAYRAK
Hazine ve Maliye Bakanı

RUANDA CUMHURİYETİ
HÜKÜMETİ ADINA

Dr. Uzziel NDAĞIJIMANA
Maliye ve Ekonomik Planlama Bakanı

